

Î N C H E I E R E

25 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Luiza Gafton

Judecătorii

Nicolae Craiu, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Nicolae Spînu și Valentina Spînu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Nicolae Spînu, a Valentinei Spînu, Danielei Stanciu și a lui Victor Spînu împotriva Tatianeii Viziru, lui Victor XXXXX Viziru, Victor XXXXX Viziru, Gabrielei Rudico, Victoriei Viziru și lui Ciprian Viziru, intervenienți accesorii Primăria orașului Ungheni, Oficiul cadastral teritorial Ungheni, Societatea pe acțiuni „Universul”, Nina Malîghina, Oleg Junghietu, Veaceslav Junghietu, Iurii Junghietu și Ana Moldovanu cu privire la revendicarea bunurilor din posesia nelegitimă străină și evacuare fără acordarea altui spațiu locativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către reprezentantul lui Victor XXXXX Viziru, Victor XXXXX Viziru, al Gabrielei Rudico (Viziru), Victoriei Viziru și al lui Ciprian Viziru, avocatul Angela Popil, casată integral hotărârea Judecătorei Fălești din 18 decembrie 2015 și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La data de 26 martie 2009, Nicolae Spînu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Tatianeii Viziru, lui Victor XXXXX Viziru, Victor XXXXX Viziru, Gabrielei Rudico, Victoriei Viziru și lui Ciprian Viziru cu privire la revendicarea bunului imobil din posesia nelegitimă străină și evacuare fără acordarea altui spațiu locativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, a dobândit apartamentul nr. 8 din str. O. Ungureanu,9/3, or. Ungheni în baza contractului de construcție nr. 7 din 18 ianuarie 1993, încheiat cu SA „Universul”, conform căruia a achitat costul imobilului integral.

Menționează că, prin hotărârea Judecătorei Ungheni din 04 noiembrie 2003, care este definitivă și irevocabilă, a fost constatat faptul că, el este proprietarul apartamentului menționat.

Susține că, la data de 10 decembrie 2003, apartamentul enunțat a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile pe numele său cu nr. cadastral XXXXX.

Afirmă că, la momentul depunerii prezentei cereri, apartamentul menționat este posedat de către pârâți fără nici un drept și cu rea-credință.

Relevă că, prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 18 ianuarie 2008 s-a dispus evacuarea sa și a membrilor familiei sale din apartamentul nr. 8 din str.O.Ungureanu,9/3, or. Ungheni și instalarea familiei Viziru în acest apartament.

Consideră că, dreptul de proprietate asupra apartamentului enunțat îi aparține de fapt și de drept, nefiind expropriat și neexistând nici un motiv legal pentru a fi expropriat.

Solicită revendicarea apartamentului nr. 8 din str. O. Ungureanu,9/3, or.Ungheni din posesia nelegitimă a pârâților, evacuarea lor din acest apartament și încasarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior, Nicolae Spînu a depus o cerere, prin care a solicitat atragerea în proces a SA „Universul” în calitate de intervenient accesoriu.

Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 15 octombrie 2010 a fost respins demersul înaintat de către Nicolae Spînu cu privire la atragerea în proces a SA „Universul” în calitate de intervenient accesoriu.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 17 martie 2011 a fost admis recursul declarat de către Nicolae Spînu, casată încheierea primei instanțe și emisă o nouă încheiere, prin care a fost demersul înaintat de către Nicolae Spînu și a fost atrasă în proces SA „Universul” în calitate de intervenient accesoriu.

Tatiana Viziru și Victor Viziru au înaintat un demers, prin care au solicitat atragerea în proces a Primăriei or. Ungheni și a ÎS „Cadastru” în calitate de intervenienți accesorii.

Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 27 aprilie 2010 a fost respins demersul înaintat de către Tatiana Viziru și Victor Viziru cu privire la atragerea în proces a Primăriei or. Ungheni și a ÎS „Cadastru” ca fiind neîntemeiat.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2010 a fost admis recursul declarat de către Tatiana Viziru, Victor Viziru, Victoria Viziru, Gabriela Viziru, Ciprian Viziru și Victor Viziru, casată integral încheierea primei instanțe și emisă o nouă încheiere, prin care a fost atrasă în proces Primăria or. Ungheni în calitate de intervenient accesoriu. În rest demersul a fost respins.

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 22 iulie 2011 a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2013 au fost respinse apelurile declarate de către Nicolae Spînu și SA „Universul” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 11 septembrie 2013 a fost admis recursul declarat de către Nicolae Spînu, casată decizia instanței de apel și restituită cauza spre rejudecare în instanța de apel, de un alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 20 martie 2014 au fost admise apelurile declarate de către Nicolae Spînu și SA „Universul”, a fost casată hotărârea primei

instanțe și a fost restituită cauza spre rejudecare în primă instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 26 august 2014 cauza a fost strămutată spre examinare în fond la Judecătoria Fălești.

Prin încheierea Judecătoriei Fălești din 21 octombrie 2014 a fost atrasă în proces Ana Moldovanu în calitate de intervenient accesoriu.

De asemenea, pe parcursul rejudecării cauzei, au fost atrași în proces Valentina Spînu, Daniela Stanciu (Spînu) și Victor Spînu în calitate de coreclamanți, iar în calitate de intervenienți accesorii Nina Malîghina, Veaceslav Junghietu și Iurii Junghietu.

Prin hotărârea Judecătoriei Fălești din 18 decembrie 2015 acțiunea a fost admisă parțial, au fost obligați Tatiana Viziru, Victor Viziru, Ciprian Viziru, Victoria Viziru, Gabriela Rudico (Viziru) și Victor XXXXX Viziru să lase în proprietatea și posesia lui Nicolae Spînu și a Valentinei Spînu apartamentul nr. 8 din str. O. Ungureanu,9/3, or. Ungheni, cu nr. cadastral XXXXX și au fost evacuați Tatiana Viziru, Victor Viziru, Ciprian Viziru, Victoria Viziru, Gabriela Rudico (Viziru) și Victor XXXXX Viziru din apartamentul nr. 8 din str. Oleg Ungureanu,9/3, or. Ungheni, cu nr. cadastral XXXXX. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. Au fost încasate în mod solidar de la Tatiana Viziru, Victor Viziru, Ciprian Viziru, Victoria Viziru, Gabriela Rudico (Viziru) și Victor XXXXX Viziru în beneficiul lui Nicolae Spînu cheltuielile de judecată în sumă de 7111,64 lei.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, reclamanții Nicolae Spînu și Valentina Spînu sunt titularii dreptului de proprietate asupra apartamentului cu nr. cadastral XXXXX, situat pe str. Oleg Ungureanu,9/3, or. Ungheni, dobândit și înregistrat în condițiile legii, în temeiul hotărârii Judecătoriei Ungheni din 04 noiembrie 2003, înregistrare care nu a fost contestată niciodată, conform art. art. 504-507 din Codul civil, nici de către Primăria or. Ungheni și nici de către pârâți.

Totodată, prima instanță a reținut că, pârâții și reprezentantul intervenientului accesoriu Primăria or. Ungheni nu au invocat nici o circumstanță, nici un temei, în baza căruia Primăria or. Ungheni ar fi fost în drept să elibereze Tatianei Viziru ordinul de repartitie „De serviciu” nr. 1795 din 09 octombrie 2003, conform căruia ultimei i-a fost repartizat apartamentul nr. 8 din str. Oleg Ungureanu,9/1, care a fost modificat în repetate rânduri.

De asemenea, prima instanță a mai reținut că, ordinul respectiv nu-i poate fi opozabil reclamantului Nicolae Spînu, or, el, ca titular al dreptului de proprietate, nu și-a manifestat în nici un fel voința ca apartamentul în litigiu să fie transmis cu drept de posesie și folosință membrilor familiei Viziru.

În atare circumstanțe, prima instanță a considerat că, apartamentul cu nr. cadastral XXXXX, situat pe str. Oleg Ungureanu,9/3, or. Ungheni se află în posesia nelegitimă a pârâților, care nu dispun de nici un drept preferențial la posesie față de proprietari.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2016 a fost admis apelul declarat de către reprezentantul lui Victor XXXXX Viziru, Victor XXXXX Viziru, al Gabrielei Rudico (Viziru), Victoriei Viziru și al lui Ciprian Viziru, avocatul Angela Popil, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, bunul imobil în litigiu și, anume, apartamentul nr. 8 din str. Oleg Ungureanu,9/3, or. Ungheni a fost repartizat familiei Viziru în baza deciziei Primăriei or. Ungheni nr. 324 din 07 octombrie 2003, adică până la emiterea hotărârii Judecătorei Ungheni din 09 noiembrie 2003, prin care a fost constatat faptul că, Nicolae Spînu este proprietarul apartamentul nr. 8 din str. Oleg Ungureanu,9/3, or. Ungheni.

Totodată, instanța de apel a reținut că, apartamentul în litigiu niciodată nu a aparținut SA „Universul”, fapt confirmat și prin decizia Comitetului executiv al primăriei or. Ungheni nr. 4 din 20 aprilie 1994, conform căreia apartamentul nr. 8 din blocul locativ nr. 1 din str. Oleg Ungureanu,9, or. Ungheni inițial a fost repartizat Lidiei Bunciuc, care prin dispoziția nr. 333 din 22 noiembrie 2001 a primit un alt apartament, cu restituirea Primăriei or. Ungheni a apartamentului în litigiu. Ulterior, Primăria or. Ungheni a luat decizia de a acorda familiei Viziru spațiul locativ în litigiu pe motiv că, această familie este numeroasă și nu dispune de spațiu locativ.

De asemenea, instanța de apel a mai reținut că, apartamentul în litigiu niciodată nu a aparținut SA „Universul” se confirmă și prin scrisoarea OCT Ungheni din 11 noiembrie 2013 și certificatul din 11 noiembrie 2013, din care rezultă că, asupra blocului locativ din str. Oleg Ungureanu,9/3, or. Ungheni este înregistrat dreptul de proprietate al Primăriei or. Ungheni.

Instanța de apel a menționat că, faptele constatate de prima instanță vin în contradicție cu faptele constatate prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile și, anume, hotărârea Judecătorei Ungheni din 18 ianuarie 2008, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 octombrie 2008, prin care a fost admisă acțiunea înaintată de către Tatiana Viziru, Victor XXXXX Viziru, Victoria Viziru, Victor XXXXX Viziru, Gabriela Viziru (Rudico) și Ciprian Viziru împotriva lui Nicolae Spînu, Valentinei Spînu, Danielei Stanciu (Spînu) și lui Victor Spînu cu privire la evacuarea din apartamentul nr. 8 din str. Oleg Ungureanu,9/3, or. Ungheni, fără acordarea altui spațiu locativ și instalarea în acest apartament, hotărârea Judecătorei Fălești din 13 mai 2011, menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 23 martie 2012 și decizia Curții Supreme de Justiție din 30 ianuarie 2013, prin care au fost respinse acțiunea înaintată de către Nicolae Spînu împotriva Primăriei or. Codru, Tatianei Viziru, lui Victor Viziru, Victoriei Viziru, Gabrielei Viziru (Rudico) și lui Ciprian Viziru cu privire la anularea pct. 2 din dispoziția Primăriei or. Ungheni nr. 324 din 07 octombrie 2003 ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție și acțiunea înaintată de către SA „Universul” împotriva Primăriei or. Ungheni cu privire la anularea pct. 2 din dispoziția Primăriei or. Ungheni nr. 324 din 07 octombrie 2003 și decizia Curții de Apel Bălți din 15 mai 2015, prin care a fost respinsă acțiunea înaintată de către Nicolae Spînu împotriva Primăriei or. Ungheni, intervenienți accesorii SA „Universul”, Tatiana Viziru, Victor XXXXX Viziru, Victoria Viziru, Victor XXXXX Viziru, Gabriela Viziru (Rudico) și Ciprian Viziru cu privire la

anularea dispoziției primarul nr. 62-02/1-06 din 14 aprilie 2009 și a ordinului de repartiție nr. 1795/372, modificat prin această dispoziție ca neîntemeiată, hotărâri care urmau a fi apreciate de prima instanță prin prisma prevederilor art. 123 alin. (2) CPC.

La data de 28 februarie 2017, Nicolae Spînu și Valentina Spînu au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului au indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală.

Menționează că, instanța de apel, la examinarea cauzei, a apreciat eronat probele anexate la dosar.

Susțin că, instanța de apel a încălcat grav prevederile art. art. 25, 26 și 233 CPC, trecând peste susținerile orale, fapt ce a dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale lor.

Afirmă că, instanța de apel a încălcat și dreptul de acces liber la justiție prevăzut de art. 5 CPC și art. 20 din Constituția RM și dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Relevă că, instanța de apel a reținut declarațiile eronate ale intimaților, care nu au prezentat nici o probă și nu au invocat nici un temei, care ar putea răsturna concluzia primei instanțe.

Mai relevă că, la examinarea apelului, instanța de apel a trecut cu vederea cele relatate și constatate de către prima instanță în hotărârea din 18 decembrie 2015.

Prin referințele depuse la data de 29 martie 2017 și 10 aprilie 2017, reprezentantul Primăriei or. Ungheni, Vasile Gaviuc și reprezentantul Tatiane Viziru, al lui Victor XXXXX Viziru, Victor XXXXX Viziru și al Gabrielei Viziru (Rudico), avocatul Angela Popil au solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

La data de 13 aprilie 2017, Nicolae Spînu și Valentina Spînu au depus cerere de completare și concretizare a recursului, invocând că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea.

Menționează că, prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 04 noiembrie 2003, care a devenit definitivă și irevocabilă, Nicolae Spînu a fost recunoscut proprietar al apartamentului nr. 8 din str. Oleg Ungureanu,9/3, or. Ungheni, înregistrat în Registrul bunurilor imobile cu nr. cadastral XXXXX. Astfel, instanța de apel, la examinarea cauzei, urma să aplice prevederile art. 46 din Constituția RM și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, precum și ale art. 123 alin. (2) CPC.

Susțin că, instanța de apel greșit a indicat că, prin decizia Consiliului orășenesc Ungheni nr. 12/18 din 21 octombrie 2005, imobilul din str. Oleg Ungureanu cu nr. 9/1 a obținut nr. 9/3, iar cel din str. Oleg Ungureanu,9/3 s-a schimbat în 9/1.

Afirmă că, instanța de apel a încălcat prevederile art. 121 CPC, deoarece prin decizia enunțată nu s-a stabilit vreo schimbare a numerelor blocurilor locative enunțate, precum și nici numerele cadastrale ale acestora nu au suferit careva schimbări.

Relevă că, instanța de apel nu a luat în considerare faptul că, blocul locativ din str. Oleg Ungureanu,9/3, or. Ungheni nu se află la balanța contabilă a Primăriei or. Ungheni, după cum reiese din informația nr. 1006 din 29 noiembrie 2007, eliberată de către primarul or. Ungheni, Alexandru Ambros, fapt ce face imposibilă repartizarea vreunui apartament în acest imobil cu titlu de încăpere de serviciu, atît timp cît toate apartamentele din acest bloc sunt proprietate privată a persoanelor fizice.

Mai relevă că, blocul locativ, conform informației din 18 decembrie 2008, nu se deservește de către APLP nr. 35/3.

Declară că, conform procesului-verbal nr. 1 al adunării locatarilor din str. Oleg Ungureanu,9/3 din 12 decembrie 2005, la care a participat și viceprimarul Ilie Ciocanu, a fost constituită Asociația locatarilor din str. Oleg Ungureanu, iar conform procesului-verbal nr. 2 al adunării Asociației de locatari din str. Oleg Ungureanu din 12 decembrie 2005, a fost aprobat Statutul Asociației, fiind ales în calitate de președinte Nicolae Spînu.

Menționează că, instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 239, 389 și 390 CPC, conform cărora hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Prin referința depusă la data de 23 mai 2017 SA „Universul” a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei la data de 26 ianuarie 2017, recurentul a recepționat copia deciziei instanței de apel și la data de 28 februarie 2017, a depus cerere de recurs.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Nicolae Spînu și Valentina Spînu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Nicolae Spînu și Valentina Spînu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Nicolae Spînu și Valentina Spînu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Nicolae Spînu și Valentina Spînu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Luiza Gafton

Nicolae Craiu

Mariana Pitic